

(2001/C 261 E/041)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0110/01
van Cristiana Muscardini (UEN) aan de Commissie

(1 februari 2001)

Betreft: Luchtverontreiniging en klimaatsveranderingen

De wereldconferentie over het klimaat, die onlangs in Den Haag heeft plaatsgevonden, heeft niet geleid tot een overeenkomst over een strategie voor de bestrijding van luchtverontreiniging; wat betekent dat het klimaat verder zou kunnen verslechteren en dat ons enorme rampen te wachten zouden kunnen staan. In een wetenschappelijk rapport van het IPCC (het Intergouvernementeel Panel inzake klimaatsverandering van de Verenigde Naties) wordt gewaarschuwd dat de klimaatsveranderingen desastreuze gevolgen zullen hebben als er niet onverwijld iets wordt ondernomen tegen de oorzaken ervan. Ook in Europa worden wij inmiddels steeds vaker geconfronteerd met weersverschijnselen die het milieu en het leven van de mensen radicaal verstoren, zoals overstromingen en overvloedige sneeuwval die lawines veroorzaakt ook in gebieden waar die normaal niet voorkomen.

1. Kan de Commissie zeggen of zij de vrees van de VN-deskundigen deelt;
2. Kan zij zeggen wat zij denkt van het feit dat er in Den Haag geen overeenkomst is gesloten en van het onvermogen van het politieke systeem wereldwijd om de mondialisering van kritische milieusituaties een halt toe te roepen en namens de hele wereldbevolking besluiten te nemen;
3. En is zij voornemens de hand te houden aan de doelstelling van Kyoto om vóór 2008 de CO₂-uitstoot met 5% terug te dringen;
4. welke initiatieven zij na dit echec aan de regeringen zal voorstellen om de aangekondigde milieurampen voor zover dat mogelijk is te voorkomen;
5. of zij het niet nodig en dringend acht dat de kwestie die in Den Haag onopgelost is gebleven in VN-verband opnieuw aan de orde wordt gesteld?

Antwoord van mevrouw Wallström namens de Commissie

(23 maart 2001)

De Commissie beschouwt het derde rapport van het IPCC (het intergouvernementeel Panel inzake klimaatsverandering) als een belangrijke waarschuwing dat de klimaatsveranderingen sneller plaatsvinden en ingrijpender zijn dan oorspronkelijk werd verwacht. In het rapport wordt duidelijk de nadruk gelegd op het belang van spoedige maatregelen en het bereiken van aanzienlijke verminderingen van de emissies van broeikasgassen.

In de laatste onderhandelingsrondes werd vooral ingegaan op de verhouding tussen de Kyoto-mechanismen en binnenlandse („aanvullende”) maatregelen en op veranderingen inzake landgebruik en bosbouw („sinks”). Er was echter niet voldoende tijd voor een volledige evaluatie van op het allerlaatste ogenblik ingediende compromisvoorstellen inzake het gebruik van sinks met betrekking tot hun effecten op de landen binnen en buiten de Gemeenschap. Er was wel sprake van voldoende bewijsmateriaal dat de uiteindelijke voorstellen de integriteit van het milieu sterk in gevaar zouden hebben gebracht, en de Gemeenschap besloot derhalve ze niet te aanvaarden.

De Commissie betreurt het ten zeerste dat het niet mogelijk is gebleken in Den Haag tot een overeenkomst te komen. Het resultaat van de zesde Conferentie der Partijen (COP6) was echter niet geheel negatief en op sommige gebieden werd goede vooruitgang geboekt: er werd bijvoorbeeld een reeks van voorstellen uitgewerkt waarin wordt ingegaan op de behoeften en zorgen van ontwikkelingslanden. Ook op andere kwesties zoals beleid en maatregelen ter vermindering van uitstoot, opbouw van capaciteit, technologie-transfer, handel in emissies, gezamenlijke tenuitvoerlegging en controle, werd op technisch niveau vooruitgang geboekt. Alle inspanningen dienen er nu op te zijn gericht deze besluiten definitief te maken bij de voortzetting van de sessies van COP6.

De Gemeenschap heeft zich vastgelegd op het bereiken van de Kyoto-doelstelling en, zoals verklaard ter gelegenheid van de 5e Conferentie der Partijen (COP5), zal men al het nodige doen voor een vroege ratificatie en voor de inwerkingtreding van het Protocol van Kyoto voor 2002. Teneinde de communautaire doelstelling van - 8% te bereiken, is een effectieve communautaire tenuitvoerleggingstrategie noodzakelijk. Met het Europees programma inzake klimaatverandering (ECCP) heeft de Commissie een grote stap in die richting gezet. De eerste fase van het Europees programma inzake klimaatverandering (ECCP) zal in mei worden afgesloten en zal leiden tot duidelijke beleidsaanbevelingen voor alle belangrijke economische sectoren, zoals energie en vervoer. In de tweede helft van het jaar is de Commissie van plan haar tenuitvoerleggingstrategie voor te leggen, vergezeld van een voorstel voor ratificatie door de Gemeenschap van het Protocol van Kyoto.

De onderhandelingen tussen de Partijen in de context van het Raamverdrag inzake klimaatverandering van de Verenigde Naties werden voorlopig opgeschort, maar zullen later dit jaar worden voortgezet. De heer Pronk, voorzitter van COP6, is in overleg met de verschillende regionale groepen om na te gaan wanneer de onderhandelingen het best officieel kunnen worden hervat en hoe het proces zo goed mogelijk kan worden bevorderd.

De Gemeenschap roept alle Partijen, met name de nieuwe regering van de Verenigde Staten, op om op constructieve wijze deel aan de onderhandelingen te nemen, teneinde zo spoedig mogelijk een alomvattende overeenkomst tot stand te kunnen brengen.

Voor het succes van de verdere onderhandelingen is een constructieve geest vereist. De uitdaging is erin gelegen de compromissen vast te stellen die een goed evenwicht inhouden tussen de belangen van de verschillende Partijen. Iedereen wil kostenefficiënte maatregelen, maar dit mag de milieu-integriteit van het Protocol van Kyoto niet in gevaar brengen en moet zorgen voor de noodzakelijke ondersteuning voor ontwikkelingslanden voor wat betreft hun duurzame ontwikkeling.